

Laidiens: 11.06.1998., Nr. 172/173

Ministru kabineta noteikumi Nr. 219

Rīgā 1998.gada 9.jūnijā (prot. nr.29, 14.§)

Kārtība, kādā personas par valsts budžeta līdzekļiem saņem tehniskos palīglīdzekļus

Izdoti saskaņā ar likuma "Par sociālo palīdzību" 17.panta pirmo daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumos lietotie termini:

1.1. **tehniskie palīglīdzekļi** - rūpnieciski izgatavotas personiskās pārvietošanās palīgierīces, protēzes, ortozes, ortopēdiskie apavi, personiskās aprūpes palīgierīces un komunikācijas palīgierīces, lai novērstu un mazinātu funkcionālo mazspēju, invaliditāti, invaliditātes progresēšanu un invaliditātes sekas;

1.2. **personiskās pārvietošanās palīgierīces** - rūpnieciski izstrādājumi, kas pilnīgi vai daļēji kompensē personas zaudēto kustības un stabilitātes funkciju;

1.3. **protēzes** - konkrētajai personai atbilstoši medicīniskajām indikācijām izgatavoti izstrādājumi, kas funkcionāli, mehāniski vai kosmētiski kompensē anatomisko defektu;

1.4. **ortozes** - izstrādājumi, kas izgatavoti no mīksta vai cieta materiāla un kas nostiprina vienu vai vairākas ķermeņa daļas nekustīgā pozīcijā vai atbilstoši attiecīgo izstrādājumu konstrukcijai - kustīgā pozīcijā vai veic mīksto audu fiksāciju un kompresiju;

1.5. **ortopēdiskie apavi** - konkrētajai personai atbilstoši medicīniskajām indikācijām izgatavoti sarežģīti ortopēdiskie apavi vai pielāgoti standartapavi;

1.6. **personiskās aprūpes palīgierīces** - rūpnieciski izstrādājumi, kas pilnīgi vai daļēji kompensē personas nespēju veikt personisko higiēnu;

1.7. **komunikācijas palīgierīces** - rūpnieciski izgatavotas tehniskas ierīces personām ar redzes vai dzirdes traucējumiem;

1.8. **speciālists** - ārstējošais ārsts, protēzists-ortopēds, traumatologs-ortopēds, rehabilitologs, fizioterapeits vai ergoterapeits, kas personai izsniedz atzinumu par tehniskā palīglīdzekļa nepieciešamību.

2. Šie noteikumi nosaka kārtību, kādā personas, kurām ir medicīniski atzīti ilgstoši vai nepārejoši organisma funkciju traucējumi vai anatomiski defekti, par valsts budžeta līdzekļiem saņem tehniskos palīglīdzekļus, kā arī nosaka attiecīgos tehniskos palīglīdzekļus (pielikumus).

3. Tiesības saņemt tehniskos palīgīdzekļus ir likuma "Par sociālo palīdzību" 5.panta pirmajā daļā minētajām personām, kurām ir speciālista atzinums par attiecīgā tehniskā palīgīdzekļa nepieciešamību.

4. Personas ar tehniskajiem palīgīdzekļiem nodrošina juridiskās personas, kuras veic Sociālās palīdzības fonda valsts pasūtījumu tehnisko palīgīdzekļu izgatavošanā un piegādē (turpmāk - Piegādātājs).

II. Tehnisko palīgīdzekļu pasūtīšana un saņemšana

5. Tehniskos palīgīdzekļus pasūta Piegādātājam, un tie ir saņemami pie Piegādātāja.

6. Personai ir tiesības par valsts budžeta līdzekļiem saņemt viena veida tehnisko palīgīdzekli tā lietošanas laikā, kuru saskaņā ar tehnoloģiskajām prasībām noteicis tehniskā palīgīdzekļa izgatavotājs, un tikai no viena Piegādātāja.

7. Lai pasūtītu un saņemtu tehnisko palīgīdzekli, persona:

7.1. uzrāda personu apliecinošu dokumentu (pasi vai dzimšanas apliecību, ja persona nav sasniegusi 16 gadu vecumu);

7.2. iesniedz speciālista atzinumu par tehniskā palīgīdzekļa nepieciešamību;

7.3. iesniedz speciālista izsniegtos medicīniskos dokumentus, kuri apliecina funkcionālo traucējumu pakāpi, kas nosaka indikācijas konkrētā tehniskā palīgīdzekļa nepieciešamībai;

7.4. uzrāda invalīda apliecību un iesniedz tās kopiju, ja attiecīgā persona ir invalīds.

8. Šo noteikumu 13.punktā noteiktajā gadījumā papildus šo noteikumu 7.punktā minētajiem dokumentiem persona:

8.1. iesniedz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas atzinumu par invalīdiem speciāli pielāgota vieglā automobiļa nepieciešamību un medicīnisko pretindikāciju automobiļa vadīšanai neesamību;

8.2. uzrāda autovadītāja apliecību un iesniedz tās kopiju.

9. Noformējot personas pasūtījumu vai personai saņemot tehnisko palīgīdzekli, Piegādātājs norāda tehniskā palīgīdzekļa veidu, cenu, garantijas laiku un tā lietošanas laiku saskaņā ar tehnoloģiskajām prasībām, kā arī, ja nepieciešams, - pielaiķošanas un izsniegšanas termiņu.

10. Tehnisko palīgīdzekli saņem pati persona, tās likumīgais pārstāvis vai pilnvarotā persona.

11. Valsts, pašvaldību un citu juridisko un fizisko personu dibinātajās sociālās aprūpes iestādēs dzīvojošās personas ar tehniskajiem palīgīdzekļiem, izņemot šo noteikumu 13.punktā minēto palīgierīci, apgādā minētās iestādes.

III. Tehnisko palīgīdzekļu apmaksa

12. Personiskās pārvietošanās palīgierīces (izņemot šo noteikumu 13.punktā minēto palīgierīci) bez maksas saņem:

12.1. I, II un III grupas invalīdi;

12.2. bērni invalīdi (līdz 16 gadu vecumam);

12.3. bērni līdz 18 gadu vecumam, kuriem invaliditāte nav noteikta, bet personiskās pārvietošanās palīgierīces nepieciešamas funkcionālās mazspējas samazināšanai vai novēršanai;

12.4. pensijas vecumu sasniegušās personas, kurām personiskās pārvietošanās palīgierīces nepieciešamas funkcionālās mazspējas samazināšanai vai novēršanai.

13. Personiskās pārvietošanās palīgierīci - invalīdam speciāli pielāgoto vieglo automobili - ir tiesības iegādāties invalīdiem, kuriem atbilstoši labklājības ministra apstiprinātajam medicīnisko indikāciju sarakstam ir apgrūtināta pārvietošanās, nav medicīniskās pretindikācijas automobiļa vadīšanai un ir autovadītāja apliecība.

14. Invalīdiem, iegādājoties šo noteikumu 13.punktā minēto automobili, atbilstoši valsts budžeta iespējām no valsts budžeta programmas "Sociālā palīdzība" līdzekļiem (izņemot šo noteikumu 11., 21. un 22.punktā minētos gadījumus) tiek nodrošināta vienreizēja kompensācija 500 latu apmērā, kuru atbilstoši noslēgtajam līgumam Sociālās palīdzības fonds maksā Piegādātājam.

15. Protēzes bez maksas saņem:

15.1. I, II un III grupas invalīdi;

15.2. bērni invalīdi (līdz 16 gadu vecumam);

15.3. personas, kurām ir anatomiski defekti, bet nav kritēriju invaliditātes noteikšanai.

16. Ortozes bez maksas saņem:

16.1. I, II un III grupas i nvalīdi;

16.2. bērni invalīdi (līdz 16 gadu vecumam);

16.3. bērni līdz 18 gadu vecumam, kuriem invaliditāte nav noteikta, bet ortozes nepieciešamas funkcionālās mazspējas samazināšanai vai novēršanai;

16.4. pensijas vecumu sasniegušas personas, kurām ortozes nepieciešamas funkcionālās mazspējas samazināšanai vai novēršanai.

17. Sarežģītos ortopēdiskos apavus bez maksas saņem:

17.1. I, II un III grupas invalīdi;

17.2. bērni invalīdi (līdz 16 gadu vecumam);

17.3. bērni līdz 18 gadu vecumam, kuriem invaliditāte nav noteikta, bet ortopēdiskie apavi nepieciešami funkcionālās mazspējas samazināšanai vai novēršanai;

17.4. personas, kurām ir anatomiski defekti vai deformācijas, bet nav kritēriju invaliditātes noteikšanai.

18. Pielāgojot standartapavus atbilstoši medicīniskajām indikācijām, šo noteikumu 17.punktā minētajām personām tiek apmaksāta tikai standartapavu pielāgošana.

19. Personiskās aprūpes palīgierīces bez maksas saņem:

19.1. I, II un III grupas invalīdi;

19.2. bērni invalīdi (līdz 16 gadu vecumam).

20. Komunikācijas palīgierīces bez maksas saņem:

20.1. tiftotehniskās palīgierīces:

20.1.1. I un II grupas redzes invalīdi;

20.1.2. bērni invalīdi (līdz 16 gadu vecumam);

20.1.3. bērni līdz 18 gadu vecumam, kuriem invaliditāte nav noteikta, bet tiftotehniskie palīglīdzekļi nepieciešami funkcionālās mazspējas samazināšanai vai novēršanai;

20.2. surdotehniskās palīgierīces:

20.2.1. I, II un III grupas invalīdi;

20.2.2. bērni invalīdi (līdz 16 gadu vecumam);

20.2.3. bērni līdz 18 gadu vecumam, kuriem invaliditāte nav noteikta, bet surdotehniskie palīglīdzekļi nepieciešami funkcionālās mazspējas samazināšanai vai novēršanai;

20.2.4. personas, kurām ir dzirdes traucējumi, bet nav kritēriju invaliditātes noteikšanai.

21. To personu izdevumus par tehnisko palīglīdzekļu iegādi, kurām attiecīgie palīglīdzekļi ir nepieciešami pēc nelaimes gadījuma darbā vai arodslimības, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sedz no līdzekļiem, kas paredzēti obligātajai sociālajai apdrošināšanai pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām.

22. To personu izdevumus par tehnisko palīglīdzekļu iegādi, kurām attiecīgie palīglīdzekļi ir nepieciešami pēc ceļu satiksmes negadījuma, Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sedz apdrošinātājs vai Satiksmes birojs.

IV. Tehnisko palīglīdzekļu maiņa

23. Tehnisko palīglīdzekli, izņemot šo noteikumu 13. un 24.punktā minētajos gadījumos, maina, beidzoties tā saskaņā ar tehnoloģiskajām prasībām noteiktajam lietošanas laikam.

24. Tehniskos palīglīdzekļus, izņemot šo noteikumu 13.punktā minēto automobili, pirms to garantijas laika beigām un saskaņā ar tehnoloģiskajām prasībām noteiktā lietošanas laika beigām Piegādātājs maina, pamatojoties uz personas, tās likumīgā pārstāvja vai pilnvarotās personas rakstisku iesniegumu un speciālista atzinumu, šādos gadījumos:

24.1. tehniskajā palīglīdzeklī radies defekts Piegādātāja vainas dēļ un nav iespējams veikt remontu;

24.2. tehniskais palīglīdzeklis kļuvis funkcionāli nepilnvērtīgs;

24.3. tehniskais palīglīdzeklis no personas neatkarīgu iemeslu dēļ kļuvis nelietojams.

25. Bērniem līdz 18 gadu vecumam tehnisko palīglīdzekļu maiņu atbilstoši funkcionālajam stāvoklim nosaka speciālists.

26. Ja personai personiskās pārvietošanās palīgierīces, personiskās aprūpes palīgierīces un komunikācijas palīgierīces vairs nav nepieciešamas, attiecīgās personas, tās likumīgā pārstāvja vai pilnvarotās personas pienākums ir nodot tās labklājības ministra noteiktajās institūcijās.

V. Pārejas jautājumi

27. Atzīt par spēku zaudējušu Ministru Padomes 1992.gada 14.augusta lēmumu nr.339 "Par invalīdu apgādi ar motorratiņiem, rokas vadības automobiļiem un par kompensācijām transporta izdevumu segšanai" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 44./45.nr.; Latvijas Vēstnesis, 1995, 202.nr.).

28. Noteikumi stājas spēkā ar 1999.gada 1.janvāri.

Ministru prezidenta vietā -
Ministru prezidenta biedra pienākumu izpildītājs,